

```

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
X
X          O R D E   D E R   V E R D R A A G Z A M E N          X
X
X                      K U R S U S                      X
X                      E E R S T E   A V O N D            X
X
X
X
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

```

Dinsdag, 30 augustus 1983

HOE KUNNEN WIJ DOORDRINGEN TOT ONS WEZENLIJK IK

- Wanneer je wilt doordringen tot de kern van je wezenlijk ik, moet je een paar dingen onthouden. Het wezenlijk ik behoort niet tot een wereld met kenbaarheidsverschijnselen, zoals die bij u bestaan. Er is dus geen rationele omschrijving of erkenning mogelijk. Dat is punt één.

Punt twee is: het wezenlijk ik is verbonden met een zeer groot aantal factoren, zeg maar in ruimte en tijd. Het maakt deel uit van een hele cyclus waarin dat ik zichzelf in de stof heeft gemanifesteerd. Het maakt deel uit van allerlei geestelijke werelden waarvan het deel is geweest. Daarnaast maakt het deel uit van een totaliteit waarbinnen het funktioneert.

Wat u het eenvoudigste op aarde terug kunt vinden is een deel van dat eerste. Dus een deel van uw relaties in de stof, eventueel uw vroegere verschijningsvormen in de stof. Wanneer het gaat om het uitdrukken van het geestelijke bestaan wordt dat al veel moeilijker. Je kunt misschien nog wel enige analogie vinden hier en daar waarmee het omschrijfbaar wordt, maar wie het wezen probeert uit te drukken zal ontdekken, dat daarvoor geen beelden, geen woorden, geen begrippen bestaan.

De derde faktor is niet uitdrukbaar, zelfs niet geestelijk. Zij is alleen beleefbaar, maar kan slechts binnen het ik eerder als een soort gevoelen dan als een waarneming kunnen worden gekonstateerd. Dit houdt in, dat bij het zoeken naar het wezenlijk ik, de mens allereerst gekonfronteerd wordt met zijn huidige bestaan, met de zin van zijn huidige leven en alle werkingen, die daarin een hoofdrol spelen. Eerst wanneer we zover zijn, dat we een begrip gaan vormen over de samenhangen die het bestaan in de materie voor ons vertoont, kunnen we heel misschien iets gaan begrijpen van de geestelijke waarden die daarnaast in ons bestaan.

Eerst wanneer we die geestelijke waarden voldoende kunnen beleven - beseffen in de vorm van omschrijven is er al niet meer bij - kunnen we een gevoel van ons wezenlijk ik ondergaan.

Ik zal mij daarom op deze eerste les voornamelijk bezighouden met de stoffelijke werkelijkheid en de samenhangen, die bestaan met het wezenlijk ik en daarnaast de geestelijke fasen die daarmee verbonden kunnen zijn.

Ik wil u meteen de suggestie geven om voor een tweede les te vragen over de geestelijke bestaanswaarden en -werelden en van daaruit het ik, zoals u het nu kent, te belichten en gelijktijdig misschien enige theorieën te verkondigen, ten aanzien van zeg maar het ware ik, het werkelijke ik.

Het gaat er dus om, dat ik vanuit de stof wil gaan redeneren en dat ik als aanvulling daarop het juist acht wanneer een volgende cursus wordt besteed aan de geestelijke beleving en de geestelijke werelden en de invloeden, die ze hebben op uw huidige bestaan, maar ook de relatie die mogelijkerwijze te leggen is van daaruit - in woorden altijd hypothetisch blijvend - werkelijk ik.

U leeft op aarde; met zeer grote waarschijnlijkheid hebt u al op aarde geleefd. Uw leven op aarde wordt bepaald door een reeks factoren die u maar ten dele kent. Op het ogenblik, dat je geboren wordt, zijn reeds een aantal genetische kwaliteiten vastgelegd. Dat wil zeggen, dat de capaciteiten van je lichaam, maar wel degelijk ook het functioneren van je intellect, eigenlijk aan beperkingen onderworpen zijn en eventueel boven of onder de norm kunnen blijven. Daarnaast is in dit stoffelijke ik vastgelegd een reeks van vooral geestelijke drijfveren, soms gepaard gaane met enige herinneringsbeelden, die in het onderbewustzijn elke keuze die je tijdens je leven op aarde zult doen, blijven beïnvloeden. U bent dus zeker niet vrij. Het is heel erg moeilijk om precies te zeggen wat u in een vorig leven bent geweest. Eigenlijk is het voor u in de stof op dit ogenblik niet eens belangrijk. Belangrijk is, dat u in het heden moet werken met de mogelijkheden die u hebt en wel op een zodanige wijze, dat u innerlijk vrede kent met uzelf; dat u met uzelf tevreden bent en dat u uw wereld niet verwerpt of haat.

Wanneer u dat tot stand brengt, dan is dat - vanuit een geestelijk standpunt zeer zeker - alles op aarde verder in orde, dan is er niets aan de hand.

Waarom bent u met deze beperkingen op aarde gekomen? U hebt in het verleden stoffelijk meestal belevingen doorgemaakt. Een deel van die belevingen was misschien schrikwekkend. U hebt in een oorlog gezeten, u bent verdrongen, u bent van een rots gevallen, u heeft andere, minder aangename ervaringen opgedaan. In uw huidige leven zullen die ervaringen wel degelijk een rol spelen. Zo zien wij dat heel veel fobieën eigenlijk voortkomen uit belevingen die in de prenatale periode vanuit de geest gefixeerd zijn in het wordend stoffelijk lichaam.

U hebt daarnaast ongetwijfeld bepaalde verlangens gekend. Misschien hebt u er uw hele leven naar gehunkerd om ook viool te spelen. U zult daardoor proberen deze neiging op de stof over te dragen. Het is niet zeker, dat u viool zult gaan spelen, misschien kiest u voor gitaar of een ander instrument, maar de kans is heel erg groot dat u bijzondere belangstelling hebt voor snaarinstrumenten, daarnaast is het heel erg waarschijnlijk, dat het geluid van deze instrumenten in uw leven een bepaalde betekenis heeft. Zelfs wanneer u dus volledig vrij zoudt zijn - wat u niet bent, gezien uw maatschappelijke omgeving, drang, enz. - zoudt u nog niet wezenlijk vrij zijn vanuit uw stoffelijk besef. U wordt tot een zekere eenzijdigheid bewogen. Die eenzijdigheid kan vaak gepaard gaan met een gevoel van onbevredigdheid.

Wanneer je op aarde komt en je jezelf een doel stelt, kan dat doel wel eens veel verder gaan dan je eigenlijke mogelijkheden, want je bent op aarde altijd in tweestrijd tussen stoffelijke, ideële en zuiver geestelijke belangen. Dan zal die onvrede naar boven komen. Vraag u af waarmee u ontevreden bent, wat stoot u nu het meeste af in de wereld? Waarover maakt u zich het meest nijdig? U zult ontdekken, dat heel veel van uw ergernissen, van uw toestanden, van uw wereldverwerping of zelfs van uw wanhoop te herleiden zijn tot één en dezelfde faktor, bijvoorbeeld u wordt niet erkend zoals u erkend wilt worden. Uw persoon heeft niet het gezag dat die persoon toe zou komen. U voelt uzelf de speelbal van anderen en u zoudt liever anderen uw speelbal maken. Ik druk het nu wel heel erg scherp uit, zelf zult u dat ongetwijfeld minder onaangenaam omschrijven, maar het kan er op neer komen. Sommigen van u vluchten weg voor bepaalde facetten van het leven. Ze proberen te ontkomen aan hun verplichtingen door andere pseudo-verplichtingen te scheppen dan wel door ziekte voor te wenden of door ongevallen onbewust zelf te veroorzaken. Waarom wijkt u uit? Wanneer u eigenlijk iets afwentelt of wanneer het net niet door gaat, wat is het? Wat zijn de gemeenschappelijke factoren van al die zaken waaraan je net niet deel wilde nemen, niet aan deel kon nemen, waaraan u zich onttrokken heeft? Bekijk het maar eens. Dat zegt iets over uw werkelijk ik. Dat zegt iets over de persoonlijkheid die u bent achter het masker van uw stoffelijk ik-beeld.

Wanneer je wilt doordringen tot je diepste innerlijk ik, dan moet je begrijpen, dat dit stoffelijk ego zoals het nu is opgebouwd, voor een deel is opgebouwd door je projectie van de wereld.

Mensen, die u altijd hebben gezegd dat u zo goed was brengen in u een visie op uzelf tot stand waardoor u niet in staat bent te aanvaarden wanneer iemand zegt, dat u slecht bent. Aan de andere kant, wanneer iedereen zei, dat het net niet ging, ontstaat er een soort onzekerheid waardoor u ofwel gaat overkompenseren en dus eigenlijk meer wilt zijn dan u doet en kunt of aan de andere kant alle verantwoordelijkheid steeds van u afschuift. Daarachter, achter al die factoren die zuiver stoffelijk zijn, ligt meer. U hebt leven na leven ervaringen opgebouwd. Het is een soort mozaiek waarin alle menselijke mogelijkheden stuk voor stuk aan de beurt zijn gekomen. Een deel daarvan in feitelijke en voor u belangrijke belevingen, andere delen eerder als een besef dat ontstaat als een randeffekt. Laten we het heel eenvoudig zeggen. Je kunt zelf in een brand zitten en het gevaar van die brand enorm scherp ondergaan; je kunt er ook bij staan en zien wat het voor een ander betekent. In het eerste geval zal het direkte invloed hebben in elke volgende inkarnatie, meestal vier tot vijf inkarnaties verder, voor uw gevoel ten aanzien van vuur. U zult bang zijn voor open vuur bijvoorbeeld. U kunt ook bang zijn voor iets anders, voor handen of katten bijvoorbeeld. Dergelijke dieren spelen misschien ook een rol in vorige levens. Hebt u het alleen maar gezien, dan is er een soort aarzeling, een soort voorzichtigheid, maar die wordt regelmatig overwonnen. Alleen wanneer u daar al rekening mee houdt, kunt u zien wat een werkelijke ik-beleving in het verleden is geweest en wat eerder alleen een ervaring is geweest, waarbij het ik minder intens betrokken werd.

Het beeld, dat je dan opbouwt is er één van een mens die in grote mate in al zijn mogelijkheden en ontwikkelingen gekonditioneerd is. Die konditionering kunt u niet bestrijden. U kunt delen ervan compenseren, u kunt ze echter niet te niet doen. Het is goed, dat u ook dit begrijpt.

Wat gaan we dan verder bekijken? Vorige inkarnaties zijn natuurlijk erg mooi. Ik weet het. Er zijn er hier een paar bij die in de middeleeuwen hebben geleefd, in Italië ondermeer. Er zit iemand bij die heeft gezworven als prediker of Lama ergens inistan (?) Het is niet belangrijk. Sommige van u zijn hooggeplaatst en machtig geweest, anderen zijn misschien slaven geweest met een zeker sentiment voor hun meesters. Al die gevallen zijn niet zo belangrijk. Het gaat niet om de konditionering die - wanneer we de stoffelijke factoren zo goed mogelijk elimineren - overblijft. Dat werkelijke ik is de bron van waaruit deze vreemde konditionering zich in elke inkarnatie herhaalt en zich ook als probleem en mogelijkheid in elke geestelijke bestaansfase manifesteert. Het zijn uiteindelijk de besefsonevenwichtigheden van het werkelijke ik, die zich manifesteren in het streven van de geest, in de belevingsnoodzaken van de mens.

Kijk nu eens verder naar jezelf. Wat betreurt je het meest? Dan niet in de zin van: "Ach, als ik vroeger met die en die getrouwd was, had ik het beter en was ik ook miljonair!" Dat bedoel ik niet. Gewoon, wat zijn de dingen in het verleden die je betreurt op het ogenblik. Iets waarvan u zegt, dat het heel anders had kunnen en moeten zijn. Vraag u dan eens af waarom. Want in het heden bent u voortdurend bezig met een verleden, vergeet dat niet. Er zijn maar heel weinig mensen, die in het nu leven. In het heden. De meeste mensen leven in feite in het verleden en hun heden is een bijna automatisch tot stand komende compensatie voor al datgene wat ze in het verleden vinden of projekteren. Vraag je eens af wat je erg vond en vraag je dan ook eens af waarom. U zult zien, dat u in ongeveer de helft van de gevallen komt met een veronderstelling, dat het dan anders zou zijn gelopen. Laat u die buiten beschouwing. Hier hebben we de projektie van verlangens in de feiten van het verleden en dat is niet zo belangrijk. Er zijn ook zaken bij waarvan je zegt: "Daarin herken ik mijzelf niet." Toch, toen u ze deed, hebt u uzelf er wel in herkend. Met andere woorden hier is een ontwikkeling van besef aan de hand en dit besef uit uw - niet te vergeten - zeer gekonditioneerd en beperkt bestaan met zijn mogelijkheden op aarde. Het is een aanduiding van uw ontwikkeling, niet van fouten in het verleden of van goede kanten die nu in het heden opeens ontstaan zijn. Het toont een ontwikkeling aan. Deze ontwikkeling nu kunt u proberen door te trekken. Zeggen: hoe zal ik over 50 of 100 jaar - want u kunt nu wel doodgaan, maar leven blijft u toch - daar tegenover staan? Probeer dat eens voor te stellen. U zult dan zien, dat uw streven in een bepaalde richting verloopt. De richting waarin u streeft echter is de uitdrukking van een behoefte die geestelijk bestaat. Zij kan geestelijk alleen dan tot stand komen wanneer de grondwaarden waaruit het voort is gekomen in het werkelijke ik wel aanwezig, maar nog niet besefsgeactiveerd zijn. Kunt u mij volgen? Hebt u nog vragen of kommentaar?

- + Het zit dus meer in je onderbewustzijn.
- Het zit veel verder. Het onderbewustzijn is uiteindelijk niet veel meer dan de prullebak waarin het waarnemingsvermogen, al die waarnemingen en ervaringen in stopt waarmee het geen raad weet, gezien zijn werkelijkheidsopvatting en zijn begrip van het ogenblik.

- + Je weet niet waarom je iets wilt of doet.
- Dat is ook niet belangrijk. Het komt voort uit uw eigen wezen, anders zou het er niet zijn. Wanneer we gewoon de projektie maken in dit geval, dus zowel naar het verleden als naar de toekomst, dan komen we als vanzelf tot een bepaalde bestreving. Kunnen wij het gevoel terugvinden

dat met deze bestreving te maken heeft - de omschrijving zal over het algemeen niet geheel juist of volledig zijn - dan hebt u daarmee iets wat het doel van uw leven in deze periode duidelijk maakt. Het geestelijke doel, wel te verstaan. Het is gemakkelijk genoeg om alles te verklaren met het onderbewustzijn. Dan kunnen we er nog het gemeenschappelijk bovenbewustzijn bij halen. We kunnen er allerlei geesten bij halen, of als u dat liever wilt influisterende duiveltjes en behoedzaam terugfluisterende engelbewaarders. Daarmee zijn we er niet. Het konflikt komt niet van buiten af. Het konflikt is een deel van hetgeen je op aarde bent. Het is in zekere zin de strijdigheid tussen je wereldbeeld dat je hebt opgebouwd en de werkelijkheid zoals je bent. Terugkeren tot het wezen wat je bent, begrijpen waarom dit konflikt voor jou bestaat of bestond, betekent dat je in staat bent gesteld om nu tot een nadere omschrijving te komen en dat kan verstandelijk van datgene wat je in wezen bent, met de beperking dat dit de aardse manifestatie en eventueel de oorzaak daarvan betreft.

Het is dus op zichzelf een kwestie van zoeken eerder naar je eigen drijfveren dan het zoeken naar een verklaring er voor. Wij kunnen de dingen wel verklaren, maar elke verklaring die wij geven vanuit een stoffelijk standpunt is niet meer of minder dan een rationalisatie. Wij zoeken redenen die zouden kunnen passen bij het gekonstateerde zonder dat we ook maar enigszins zeker zijn, dat de gegeven beweegredenen in feite aanwezig was of drijfveer zou zijn voor onze uitingen, onze bestrevingen, etc. Dit is dus erg belangrijk.

Wanneer je zoekt naar de kern van je ik, van je wezenlijk ik kun je dit nooit doen door een waarom/daarom systeem te hanteren. Een beleving is niet te verklaren, zij is alleen in het ik te ondergaan en het beleven ontstaat misschien buiten ons, maar kan alleen in ons die intensiteit en die vorm verkrijgen, waarin het voor ons betekenis heeft. Wij zijn de kern. De verklaringen die we geven zijn onbelangrijk.

Er zullen er onder u zijn, die dit geen prettige benadering vinden. Ze zouden het graag verstandelijk oplossen. Wanneer we ons realiseren, dat er zelfs terreinen zijn, neem de formules van Einstein bijvoorbeeld, die iedereen kent zonder dat men de afleidingen kent die ertoe gevoerd hebben of in staat zou zijn de berekeningen die tot deze formules behoren zelf te volbrengen, begrijpt u misschien waar ik het over heb. Het waarom is de poging te verklaren waarom de formules bestaat, hoe ze tot stand is gekomen, maar ze is er. De formules van Einstein zijn in feite het begin geweest van een totaal nieuwe periode in het menselijk bestaan. Zo is de herkenning van de formules, de reeks van drijfveren in jezelf, de gerichtheid van jezelf, niet de verklaring van hetgeen je bent. Het is echter wel de formules waardoor je menszijn hanteerbaarder wordt en gelijktijdig de intensiteit van geestelijke waarden en invloeden gemakkelijker kunnen worden geregistreerd, zij het in menselijke woorden en betekenis.

Zoeken naar je ware ik is niet alleen maar het psychologische oefje. Een mens die probeert steeds meer te ontleden is als iemand die een ui pelt. Mantel na mantel kun je de buitenkant noemen. Maar wat blijft er over aan de binnenkant? Niets. Dan komt er een ogenblik dat je kunt zeggen dat de rede het niets gekonstateerd heeft. Toch voelen we dat er iets is. Dan moeten we niet rationeel de zaak benaderen. Dan moeten we niet proberen alle drijfveren langzaam maar zeker te kennen en als het ware weg te doen vallen. Dan moeten we eerst begrijpen wat de kern is. Die kern is de bepaling van elke gerichtheid, van elke eenzijdigheid, bevooroordeeldheid, etc. zoals die in alle lagen van het besef, inclusief het beruchte onderbewustzijn, aanwezig zijn.

- + Vraag over vreugde-beleving. Moet dit geuit worden, verdwijnt het?
- U zit alweer in een soort doeldenken. Wanneer u naar het wezenlijke van uweigen persoonlijkheid zoekt dan is er geen voor u kenbaar en omschrijfbaar doel te vinden. Wanneer u innerlijk blij bent, deel die blijheid met uw wereld. U zult die wereld anders zien, u zult in die wereld een andere betekenis hebben. Vraag u niet af waar ze vandaan komt en wat je er mee moet doen. Wees blij. U bent een wezen dat vele geestelijke waarden omvat, maar dat in zijn stoffelijke vorm uiting nodig heeft, omdat alleen door uiting die wisselwerking tot stand kan komen. Alleen uit deze ervaring kan alleen het leerproces van inzicht in je wereld en in jezelf volkomener worden. Het spijt me, u had waarschijnlijk een reeks gezellige recepten verwacht.

- + Vraag over genetische eigenschappen na reïncarnatie en geestelijke drijfveren.
- Die geestelijke drijfveren zijn niet aan te tonen. Op grond van de astrologische gegevens is een beeld te maken van de stralingspositie zoals die op het ogenblik van de geboort aanwezig was. Daar astrologie zeker in haar duiding een ervaringswetenschap is en dus geen exacte wetenschap, moeten wij aannemen dat men in feite daarmee een deel van het lichamenlijk wordingsproces omschrijft. We moeten konstateren, dat de geestelijke drijfveren in het teken +eventueel ascendant heersende planeet, planeten, wel enigszins aan te duiden is, maar nooit volleijd is aan te geven. Wat we echter wel aan kunnen geven is het geheel van de stoffelijke konditionering plus het geheel van de reaktiemogelijkheid om een verandering van invloeden van straling, van inwerking en zwaartekracht zoals deze voortdurend variëert binnen het planetenstelsel, bestaat.

- + Vraag over derde faktor, stralingen, die tijdens geboorteprocess bestaan en invloeden hiervan.
- U zegt het wel heel erg juist, maar u vergeet één ding. Wanneer we spreken over de mens dan zeggen we dat de legendarische eerste mens Adam heette, dan zegt u daarop: maar is hij dan uit aarde gemaakt? Zo ja, uit welke aarde en onder welke omstandigheden. Dat heeft niets te maken met het wezen mens, omdat Adam alleen een aanduiding is van datgene wat in een bepaalde beschouwing de eerste mens vertegenwoordigde. Wanneer we de astrologie erbij gaan betrekken komen we niet tot een vergroting van zelfkennis. We komen dan alleen tot een vergroting van veronderstelde en reële beïnvloedingen waardoor wij in wezen voor een deel onszelf gaan ontkennen door invloeden buiten onszelf aansprakelijk te stellen voor die factoren die in onszelf toch in wezen overheersend aanwezig zijn. Want zonder dat kan die beïnvloeding van buiten niets tot stand brengen. Water schenken uit een lege kan, kan alleen een goochelaar en dan nog allen omdat de kan niet leeg is. Begrijpt u wat ik bedoel?
Ik wil dus maar zeggen, dat de kennis van het wezenlijke ik - iets wat u als basis hebt gekozen voor deze reeks van lezingen - is in zichzelf al niet stoffelijk omvatbaar of omschrijfbaar, alleen emotioneel uitdrukbaar. Nu zien we, dat wanneer we in het zuiver menselijke van uw wezen en van uw leven factoren probeer aan te geven die wijzen in de richting van bepaald bestreven dat niet rationeel verklaarbaar is, let wel. U zegt dan en nu komt het: dat is het onderbewustzijn, de astrologie. Met andere woorden, we gaan zoeken naar een verklaring. Als je een klap op je hoofd krijgt en je bent bijna zeker dat er een tweede klap zal komen wat moet je dan doen? Je afvragen waar de eerste klap vandaan is gekomen of opzij gaan?

Wanneer wij beginnen om dit gehele en tamelijk ingewikkelde probleem te benaderen, moeten we niet proberen er elke keer iets aan toe te voegen. We weten wel, dat er veel meer dingen zijn die we rationeel er mee in verbinding kunnen brengen. We moeten gewoon proberen allereerst eens te konstateren wat eigenlijk onze eigen grondgevoelens zijn, de grondbeveegredenen. Hebben we bepaalde aversies, die niet redelijk verklaard kunnen worden? Waarom gedragen we ons op een bepaald ogenblik op een bepaalde wijze en dat niet één keer, maar bij herhaling. Dit is een mogelijkheid om te omschrijven welke stuwkracht er in dat ik schuilt, ongeacht de genetische kwaliteiten zonder meer, die kun je er wel uithalen en ongeacht de beperkende en konditionerende werking van de wereld waarin je levensproces zich voltrekt.

Om naar het werkelijke ik te komen hebben we geen verklaring nodig van hetgeen wij zijn of doen in de wereld zonder meer. Wij hebben een begrip nodig voor de wijze waarop wij eenzijdig reageren, eenzijdig zijn, onredelijk maar eenzijdig bepaalde emoties kennen. Wij hebben begrip nodig voor het proces, dat ik zoëven als het terugspelen naar het verleden heb behandeld. Als het toen anders was geweest, waarom? Wat brengt u er nu toe om het verleden in gedachten te wijzigen? Zeker niet het feit, dat u wijzer bent geworden, maar wel het feit, dat u niet tevreden bent met uzelf. Waarom niet?

+ Gaat het er om wat je zelf gedaan hebt, niet omgeving.

- Het gaat er niet eens om wat je gedaan hebt, het gaat er om wat je beleefd hebt. En hoe je het nu beleeft. Het is eigenlijk gewoon een wisselwerking.

Je bekijkt het later anders. Wat je - wanneer je nog honderd jaar de tijd hebt - zoudt willen gaan doen en hoe je het nu zoudt willen veranderen, vanuit wat je nu bent. Daarmee krijg je twee lijnen, die iets zeggen omtrent de persoon die je bent. Het verleden en de wijze waarop je het beschouwt en misschien zelfs in je fantasie al een beetje verandert, laat zien welke ontwikkeling je hebt doorgemaakt en welke richting je bent gegaan. Je fantasie naar de toekomst toe, je poging om je een voortgaan voor te stellen betekent, dat je het bestreven, de werkelijke drijfveer, het belang, de droom zoals ze nu in je bestaat, beter leert kennen. Het zijn die dingen, die verklaren wat je stoffelijk bent. Wat je geestelijk bent weet je nog niet.

Als u zich herinnert hoe ik mijn inleiding begonnen ben, zult u ook weten dat het geestelijke eigenlijk stoffelijk niet of zeer slecht omschrijfbaar is. Dat betekent dus, dat je door jezelf stoffelijk te kennen iets van de gevoelswereld ontdekt, die een geestelijke basis heeft, maar die - niet omschrijfbaar zijnde - desalniettemin in een bepaalde levensstuwung en interpretatie zich manifesteert.

+ Is dat te benaderen met gevoel?

- Dat is niet te benaderen zonder meer met gevoel, maar het is een gevoelen. Het is iets wat in je ontstaat. Ik denk, dat u door deze vraag te stellen duidelijk maakt, dat u eigenlijk het gevoel, de gevoelens van een mens verkeerd benadert. U ziet ze als een beheersbare faktor. Waarom loopt u te fluiten als de zon schijnt en te sjokken als het regent. U kunt het wel verklaren maar waarom nu? En waarom zijn er anderen, die juist in de regen heerlijk lopen te spatten en die eigenlijk maar wat voortschuifelen, soms huisjesslak imiterende omdat het zo warm is.

Het gaat er doodgewoon om, dat uw gevoelens niet alleen maar rationele denkbeelden of rationeel benaderbare denkbeelden zijn. Het zijn eenvoudig toestanden die nu bestaan. Het is uw onderbewustzijn, maar waarschijnlijk nog veel meer dan dit, wat op een gegeven ogenblik uw relatie met de wereld bepaalt en daarmee uw gedraging binnen de situatie waar binnen de wereld u plaatst.
Kunt u het volgen?

- + U zei daarnet dat je moet kijken hoe je het wilt veranderen. Iemand verandert zich van niet zonninaar in wel zonninaar. Verandert hij dan niet zichzelf?
- Neen, niet zichzelf, alleen zijn reactie. We komen nu tot een eigenaardige konstatering. Het mentale beeld plus gevoelswaarde heeft een zeer grote en vaak beslissende betekenis ten aanzien van lichamelijk toestanden en welbehagen. Het gaat zover, dat bij één en dezelfde oorzaak van ziekte, de mens die zich er bij neerlegt er aan overlijdt, terwijl degene die met intensiteit toch nog iets van dat leven probeert terug te vinden, er deel aan probeert te hebben, tegen alle verwachtingen in het ziektebeeld overwint en tot een mate van gezondheid terug kan keren.

Het zijn heel eigenaardige verschijnselen, die als u mij toestaat het op te merken soms zo ver gaan, dat bepaalde ziekte-processen, die onomkeerbaar heten te zijn, zeker wanneer ze in een gevorderd stadium zijn als kanker en in andere gevallen tuberculose wel omgekeerd worden. In het eerste geval hebben we te maken met een celwoekering. In het tweede geval met een feitelijke infectieziekte. In beide gevallen blijkt een verandering van mentaalbeeld de reactie van het lichaam op de ziekte zodanig te veranderen, dat een overwinning van het ziektebeeld mogelijk wordt.

Nu zegt u: verandert die mens. Je verandert jezelf niet, maar je verandert je relatie met de wereld en daardoor ook de evenwichtigheid, die in jezelf bestaat. Maar je verandert jezelf niet. Je kunt nooit jezelf zo veranderen, dat iets wat niet voor jou mogelijk was, nu wel voor jou mogelijk wordt. Je kunt je alleen zover veranderen, dat datgene wat je als onmogelijk hebt beschouwd, nu voor jou mogelijk blijkt, maar het is altijd mogelijk geweest, anders zou het niet mogelijk blijken. Het behoort dus tot de totaliteit van hetgeen je bent.

- + Intentie?
- Een intentie is een voornemen. Levenswil is een praktijk. We zouden dus kunnen zeggen, dat de weg naar de hel geplaveid is met goede intenties en dat de weg naar de hemel wordt gevormd door vele uitingen van goede wil. Daar heeft u het verschil.
Intentie is voornemen zonder meer, maar wanneer het geheel aktie is, dus deel is van jezelf, niet alleen een innerlijk voornemen, maar een samenvloeien van een innerlijk aanvaard beeld - of het waar is of niet - plus de gedragingen, die daar bij horen, dan krijgen we te maken met hetgeen ik bedoel. Dus het gaat iets verder dan intentie.

Ik zal nu mijn inleiding maar eens gaan afsluiten. Ik heb geprobeerd u duidelijk te maken, dat de mens die werkelijk verder wil gaan in het beleven, beseffen is maar ten dele mogelijk, van zijn werkelijke ik moet beginnen naar zijn drijfveren, zijn situatie in feite in de stof te zoeken. Dat is niet voor niets. Wanneer u een beetje nadenkt kunt u allerlei drijfveren en schijnbare noodlotsgrepen in uw leven terugvinden. U zult zien, dat u veelal niet alleen in een bepaalde richting

gedreven bent, maar dat u daarbij bovendien hebt gekozen voor een bepaalde reactie. Dat kiezen voor een bepaalde reactie, wanneer u dat terug kunt vinden, zegt u in welke richting u in dit leven streeft. Dat is al heel belangrijk, want dit streven is altijd een poging om de onevenwichtigheid van een geestelijk besef te vervangen door een grotere evenwichtigheid. Alle streven is dus in feite een poging tot compenseren van onevenwichtigheden.

Dan hebt u wel geen werkelijk beeld van uw geestelijk leven en uw geestelijk ik, maar u krijgt iets begrip voor voorgeschiedenis, vorige levens waardoor u als het ware ook geestelijk gekonditioneerd op aarde komt.

U hebt enig begrip voor de wijze waarop u de dingen beleeft, datgene wat u zoekt - niet datgene wat u vindt al denkt u het te vinden - maar hetgeen u zoekt. Op die manier konfronteert u zich met een soort stuwkracht, die uw hele leven en persoonlijkheid, of u jong bent of oud, blijft beïnvloeden. Dit is de basiskennis, die we nodig hebben wanneer we verder willen gaan in het zoeken naar het ware ik. Alleen op deze manier kunnen we onszelf zonder alles te verliezen vollediger maken. Het is niet voldoende velletje voor velletje van de ui terzijde te werpen, het is belangrijk de ui als geheel te begrijpen inclusief haar groei, leven en voortplantingsproces. Dan weten we wat een ui is. Wanneer wij zoeken naar het ware ik, door delen ervan te verwerpen, dan zullen we uiteindelijk op niets uitkomen. Door het verwerpen ontkennen we teveel van hetgeen toch wezenlijk behoort tot zowel ons kernwezen, ons uiterst ware ik als tot alle fasen die daar omheen een uiting betekenen.

Opbouwen van begrip lijkt mij de sleutel om gevoelens toch ook stoffelijk te kunnen interpreteren. Het lijkt me een mogelijkheid om ook buiten stoffelijke factoren als omschrijving, vorm, taal, denken in bepaalde menselijke sekwenties dan toch te ontgaan en daarvoor in de plaats te komen tot een uitdrukking van wat is.

Wij moeten af van het denkbeeld, dat we een wordingsgang moeten omschrijven. Wij moeten een gerichtheid konstateren en in het aanvoelen van de zin van die gerichtheid zonder haar te verklaren, voor onszelf manifesteren wat wij in wezen zijn. Wanneer we van daaruit verder gaan zullen ongetwijfeld allerlei geestelijke factoren, die voor ons vaak als vaagheden of fabels overkomen, voor u eerder beleefbaar worden. Ze gaan betekenis krijgen. Wanneer je de geestelijke wereld langzaam kunt integreren met je stoffelijk bestaan, dus ook met alle fasen van stoffelijk bestaan, die er ooit zijn geweest of zijn zullen, dan kom je misschien tot aan de grens van dit ware ik, dat niet omschreven kan worden maar waarvan enige begrenzing binnen ons eigen geestelijk en mentaal vermogen desondanks dan een mogelijkheid blijft.

Dat was het vrienden. Ik hoop u de nodige stof tot nadenken te hebben gegeven. Ik kan u geen recept geven dat u door het moeiteloos uit te voeren tot het ware ik brengt. Ik kan u wel duidelijk maken welke weg je zou kunnen volgen om dit ware ik beter te benaderen en misschien in jezelf beter te beleven.

Dank u voor uw aandacht.

HET SCHONE WOORD

Vreugde

Vreugde, totale aanvaarding van het leven
Vreugde, dat is de verheffing misschien op grond
van een eenzijdigheid
waarbij het ik zichzelf vermijdt in dat wat is,
wat komen kan, wat is geweest
en onbevreesd nu verder gaat
en dan voelt dat in dat ik die vreugde voortbestaat.

De vreugde is een gevoel of is ze eigenlijk het aanvaarden,
het stil beleven, overwegend
het uit zichzelf voortboetserend
misschien zelfs beelden fantaseren
op grond van dat wat je beleeft.

De vreugde is een diepe kracht die in
jezelve zweeft en uit jezelve krachten wekt.
als je dan die kracht gebruikt
dan blijkt dat vreugde voortbestaat
en dat ze krachten achterlaat
waardoor je sterker steeds zult zijn
en meer de pijn verdragen kunt
en meer het lijden je gegund
ook voor jezelf verwerken kunt
zonder zonder vreugd' te zijn.
Vreugde is totaal aanvaarden
een kracht, waardoor zelfs leed en pijn
en zich ziet innerlijke waarden verdwijnen kunnen
niet datgene wat is vernietigen kunnen
en daardoor juist het ik vergunnen om
uit zichzelf sterk en vrij steeds verder voort te gaan.

We kunnen ook nog herinneren aan het feit, dat vreugde toch eigenlijk
iets anders is dan blijdschap. Vreugde is een diep innerlijk gebeuren,
iets wat ik me niet voor kan stellen bij iemand, die voortdurend in
zijn handjes klappt en roept: "Wat ben ik blij, blij, blij, dat etc."
Blijdschap is een ogenblik iets positief bekijken. Vreugde is een
positief beleven dat veel uiterlijkheden kan overwinnen.